

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9C/193/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1709210901
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Lapšanská
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2024:1709210901.36

Uznesenie

č. k.: 9C/193/2009-

Okresný súd Pezinok v spore žalobkyne: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, E., proti žalovanej: A. F., bytom D. XX, E., právne zast.: JUDr. Dáša Šulejová, advokátka so sídlom Fedinova 16, Bratislava, IČO: 14 020 424, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

č. k.: 9C/193/2009-

Uznesenie Okresného súdu Pezinok č. k. 9C/193/2009 - 684 zo dňa 22.02.2023 sa mení tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 1.491,55 €, k rukám jej právneho zástupcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

č. k.: 9C/193/2009-

1 Právoplatným rozsudkom č. k. 9C/193/2009-593 zo dňa 06.06.2022 súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že tento priznal žalovanej v rozsahu 100%.

2 Právoplatným uznesením č. k. 7Co/121/2022-674 zo dňa 20.10.2022 Krajský súd v Bratislave o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že tento priznal žalovanej proti žalobkyni v plnom rozsahu.

3 Uznesením č. k. 9C/193/2009-684 zo dňa 22.02.2023 súd rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 1.352,31 €, k rukám jej právneho zástupcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení uviedol, vyčíslenie trov konania súdu predložené nebolo. Ďalej dospel k záveru, že hodnotu nehnuteľností nie je možné určiť, resp. iba s nepomernými ťažkosťami, nakoľko ich hodnota nebola ani procesnými stranami ani odbornými osobami ustálená, a preto súd pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzal z § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Súd potom priznal odmenu za 18 úkonov právnej služby v celkovej sume 1.096,28 € a režijný paušál v celkovej sume 156,53 €. Keďže žalovaná uhradila súdny poplatok v sume 99,50 €, súd uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť náhradu trov konania celkom vo výške 1.352,31 €.

4 Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosti žalovaná. Svoju sťažnosť odôvodnila tým, že napadnuté uznesenie je nesprávne, nakoľko vyšší súdny úradník sa dôsledne neriadil § 251 a 263 CSP, § 9 a 13a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. a vôbec sa neriadil § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Žalovanej mal súd priznať náhradu za ďalšie úkony právnej služby, a to: (i) podanie vyjadrenia k znaleckému posudku Ing. Ištvánfyho z 14.09.2012 v sume 58,69 €, (ii) podanie vyjadrenia k znaleckému posudku A. G. D. z 06.08.2015 v sume 64,53 €, (iii) vyjadrenie k uzneseniu súdu z 24.02.2016 v sume 66,- € a (iv) podanie otázok pre znalca Ing. Štefeka z 23.09.2022 v sume 89,46 €. Zároveň mal byť priznaný aj režijný paušál v celkovej sume 36,23 €. Rovnako mal súd priznať aj náhradu za čas strávený cestou na súd a to v celkovej sume 348,- €. Žalovaná tak navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 2.015,22 €, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

5 Žalobkyňa sa k doručenej sťažnosti nevyjadrila.

6 Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7 Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8 Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

9 Podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: písomné podanie na súd alebo iný orgán lebo protistrane týkajúce sa veci samej.

10 Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (ďalej len „režijný paušál“) sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

11 Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

12 Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Osobitným predpisom je zákon o cestovných náhradách.

13 Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách (ďalej len „zákon o cestovných náhradách“), ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len „základná náhrada“) a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

14 Podľa § 7 ods. 4 zákona o cestovných náhradách, náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len „spotreba“) uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len „technický preukaz“).

15 Po posúdení sťažnosti súdu dospel k záveru, že táto je čiastočne dôvodná.

16 Žalovaná svojou sťažnosťou žiadala dodatočne priznať náhradu za stratu času v súvislosti s účasťou na pojednávaní. V tomto smere sa súd stotožňuje s právnym názorom uvedeným v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 109/2020 zo dňa 23.06.2020, podľa ktorého: „Sťažnosť proti

rozhodnutiu súdneho úradníka nemôže slúžiť ako prostriedok, ktorým sa má docieľiť náprava, resp. zvrátenie následku skoršej procesnej pasivity strany sporu (III. ÚS 191/2020).“ (ods. 45) „Ako už ústavný súd uviedol, cestovné a náhrada za stratu času predstavujú také zložky trov konania, ktorých konkrétnu výšku súd nemá možnosť určiť bez adekvátnej procesnej aktivity strany sporu, ktorej takéto trovy vznikli. Za daného stavu je potrebné, aby strana, ktorá sa domáha priznania náhrady trov konania vo výške, ktorá jej prináleží, riadne a včas, teda ešte pred rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP, predložila súdu všetky potrebné doklady preukazujúce vznik a výšku trov, ktoré nevyplývajú z obsahu spisu.“ (ods. 46) „Ústavný súd konštatuje, že princípu spravodlivosti i v súčasnosti aktuálnym zákonom, v medziach ktorých sa možno domáhať základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, sa prieči, aby v dôsledku procesnej aktivity sporovej strany, ktorá sa sťažnosťou podľa § 239 a nasledujúcich CSP domáha nápravy rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, bola dodatočne na základe podania učeného až v rámci konania o takto podanej sťažnosti priznaná protistrane náhrada trov konania, ktorých výšku táto protistrana opomenula preukázať, a náležite vyčísliť pred rozhodovaním vyššieho súdneho úradníka podľa § 262 ods. 2 CSP, a to za stavu, keď okolnosti veci neindikujú, že by protistrane vo včasnom preukázaní a vyčíslení trov bránila objektívna prekážka.“ (ods. 48). Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaná, resp. jej právny zástupca si trovy konania nevyčíslila a v rámci konania o sťažnosti sa domáhala dodatočného priznania náhrady za stratu času. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právna úprava nepredpokladá výzvu zo strany súdu na vyčíslenie trov konania, takéto vyčíslenie je plne založené na procesnej aktivite strany. Strana však vyčíslenie trov konania predložiť nemusí, v takom prípade výšku trov určí súd podľa obsahu spisu. Ako už uviedol ústavný súd, cestovné a náhrada za stratu času sa zo spisu nedajú určiť bez procesnej aktivity strany sporu. Za daného stavu je potrebné konštatovať, že procesnú pasivitu strany nie je možné zhojiť v konaní o sťažnosti, navyše poukazujúc na skutočnosť, že strane nebránila žiadna prekážka si riadne vyčísliť trovy konania pred vydaním uznesenia o výške náhrady trov konania, najmä v prípade ak požaduje náhradu tých trov, ktoré nevyplývajú zo súdneho spisu. S poukazom na vyššie uvedené bol tak postup vyššieho súdneho úradníka správny a preto je sťažnosť v tejto časti nedôvodná.

17 Nedôvodná je aj námietka žalovanej, resp. jej právneho zástupcu, že vyšší súdny úradník nepostupoval správne, keď nepriznal náhradu za úkony právnej služby, a to: (iii) vyjadrenie k uzneseniu súdu z 24.02.2016 v sume 66,- € a (iv) podanie otázok pre znalca Ing. Štefeka z 23.09.2022 v sume 89,46 €. Z obsahu spisu vyplynulo, že súd uznesením č. k. 9C/193/2009-331 zo dňa 17.12.2015 rozhodol tak, že pripustil zmenu petitu a vstup A. C. ako vedľajšieho účastníka konania na strane navrhovateľa. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie A. C. ako aj žalobkyňa. Uvedené odvolania boli zaslané žalovanej na vedomie. V zmysle vyhlášky patrí advokátovi odmena za podanie vo veci samej, ktorých demonštratívny príklad uvádza § 123 ods. 2 CSP (napr. žaloba). V tomto prípade sa nejedná o podanie vo veci samej, nebol vykonaný ani na výzvu súdu, preto tento výdavok nemožno považovať za účelne vynaložený. Ohľadom úkonu – podanie otázok pre znalca Ing. Štefeka z 23.09.2022, súd uvádza, že podanie žalovanej zo dňa 23.09.2022 sa v spise nenachádza, pričom v uvedenom období vo fáze odvolania podaného proti rozsudku vo veci samej. S poukazom na vyššie uvedené bol tak postup vyššieho súdneho úradníka správny a preto je sťažnosť je aj v tejto časti nedôvodná.

18 Ohľadom sťažnostnej námietky týkajúcej sa náhrady za úkony: podanie vyjadrenia k znaleckému posudku Ing. Ištvánfyho z 14.09.2012 a podanie vyjadrenia k znaleckému posudku A. G. D. z 06.08.2015 súd uvádza, že táto je dôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že tieto úkony boli vykonané na výzvu súdu, týkajú sa veci samej a spĺňajú požiadavky uvedené v § 251 CSP v spojení s § 13a vyhlášky. S poukazom na vyššie uvedené, žalovanej patrí náhrada za úkony právnej služby nasledovne:

Dátum
Úkon právnej služby
V sume (€)
Režijný paušál (€)
Tarifná odmena celkom (€)
1
8.7.2010
Prevzatie a príprava zastúpenia
55,49
7,21

2
19.7.2010
Písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k žalobe
55,49
7,21

3
30.7.2010
Účasť na pojednávaní bez prejednanja veci
13,87
7,21

4
3.12.2010
Účasť na pojednávaní v trvaní 01:00 hod.
55,49
7,21

5
16.3.2011
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:30 hod.
57,00
7,41

6
15.6.2011
Účasť na pojednávaní v trvaní 01:15 hod.
57,00
7,41

7
28.10.2011
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:40 hod.
57,00
7,41

8
14.9.2012
Vyjadrenie k znaleckému posudku
58,69
7,63

9
1.3.2013
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:20 hod.
60,07
7,81

10
6.8.2015
Vyjadrenie k znaleckému posudku
64,53
8,39

11
21.9.2015
Odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré nie je vo veci samej

32,27
8,39

12
11.11.2015
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:35 hod.
64,53
8,39

13
27.3.2017
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:30 hod.
68,00
8,84

14
19.4.2017
Účasť na verejnom vyhlásení rozsudku
34,00
8,84

15
2.5.2017
Odvolanie
68,00
8,84

16
4.12.2017
Vyjadrenie k vyjadreniu k odvolaniu
68,00
8,84

17
23.9.2020
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:25 hod.
81,69
10,62

18
23.2.2022
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:38 hod.
89,46
11,63

19
11.5.2022
Účasť na pojednávaní v trvaní 00:50 hod.
89,46
11,63

20
21.7.2022
Vyjadrenie k odvolaniu
89,46
11,63

1 219,50
172,55
1 392,05

19 Trovy celkom:

Úkony právnej služby
1 392,05
Súdny poplatok
99,50
CELKOM (€)
1 491,55

20 S poukazom na vyššie uvedené, súd napadnuté uznesenie zmenil a uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej, k rukám jej právneho zástupcu, náhradu trov konania vo výške 1.491,55 € tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

21 O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 234 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku, v spojení s § 232 ods. 3, veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

č. k.: 9C/193/2009-

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.